

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 71/2014
25.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у поступку предлагача W. ДОО из С., ради заштите права на суђење у разумном року, решавајући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Р4 К 4/14 од 01.10.2014. године, у седници већа одржаној 25.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Суботици Р4 К 4/14 од 01.10.2014. године и предмет враћа истом суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Р4 К 4/14 од 01.10.2014. године одбачен је захтев предлагача W. ДОО из С. за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Суботици К 789/13.

Против овог решења жалбу је благовремено изјавио предлагач W. ДОО из С., преко пуномоћника адвоката О.Ј., због: битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о трошковима поступка и повреде права на суђење у разумном року, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине или да га преиначи, тако што ће усвојити захтев за заштиту права на суђење у разумном року са траженом накнадом, досудити трошкове поступка у износу од 63.375,00 динара са одмереним судским таксама и законском затезном каматом почев од 01.10.2014. године, те досудити трошкове за састав жалбе у износу од 49.500,00 динара, а све у року од осам дана под претњом принудног извршења.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао:

Жалба је основана.

По налажењу Врховног касационог суда побијано решење је донето уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, који закон се сходно примењује у поступцима за заштиту права на суђење у разумном року, јер је у побијаном решењу првостепени суд неправилно применио одредбу члана 294. став 1. тачка б) ЗПП, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Увидом у списе предмета утврђено је да је у поступку који је вођен пред Основним судом у Суботици у предмету К 789/13 по оптужници оштећеног као тужиоца W. ДОО против окривљене С.П., пресудом Основног суда у Суботици окривљена С.П. оглашена кривом да је извршила кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста казна неће извршити уколико окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и под условом да окривљена оштећеном W. ДОО С. на име одштетног захтева плати износ од 373.367,37 динара и то у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, те да је наведена пресуда Основног суда у Суботици постала правноснажна дана 14.08.2013. године, а да је по захтеву оштећеног као тужиоца W. ДОО из С. за опозив изречене условне осуде окривљеној С.П. донета пресуда Основног суда у Суботици Кр 44/14 11.09.2014. године којом је усвојен захтев за опозивање условне осуде и опозвана условна осуда изречена С.П. пресудом Основног суда у Суботици К 789/13 од 12.07.2013. године која је постала правноснажна 14.08.2013. године и окривљеној је изречена казна затвора у трајању од шест месеци.

Виши суд у Суботици, у побијаном решењу, а као разлоге због којих одбацује захтев за заштиту права на суђење у разумном року предлагача W. ДОО из С. наводи да како је предмет захтева за заштиту права на суђење у разумном року који је поднет дана 04.08.2014. године, одлучивање о опозиву условне осуде, која је опозвана пресудом Основног суда у Суботици Кр 4/14 од 11.09.2014. године, то је по оцени првостепеног суда предлагач доношењем те пресуде изгубио правни интерес за вођење поступка по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року.

Из свега наведеног јасно произилази да је по захтеву оштећеног као тужиоца, овде предлагача, од 22.07.2014. године покренут поступак за опозив условне осуде која је окривљеној С.П. изречена пресудом Основног суда у Суботици К 789/13 од 12.07.2013. године, те да је првостепена пресуда поводом наведеног захтева за опозив условне осуде донета 11.09.2014. године, а да је предлагач захтев за заштиту права на суђење у разумном року поднео 04.08.2014. године, дакле пре доношења првостепене одлуке и пре правноснажног окончања предметног поступка за опозивање условне осуде.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова је прописано да странка у судском поступку, која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року.

Чланом 2. ЗКП, који одређује значење израза употребљених у том закону, и то тачком 5) одређено је да је „тужилац“ јавни тужилац, приватни тужилац и оштећени као тужилац, док је тачком 9) прописано да је „странка“ тужилац и окривљени.

Чланом 545. ЗКП између осталог је прописано да се поступак за опозивање условне осуде покреће на захтев овлашћеног тужиоца пред судом који је судио у првом степену.

Полазећи од наведеног, по оцени Врховног касационог суда, а како се то основано истиче у жалби предлагача, не може се прихватити закључак првостепеног суда да у конкретном случају предлагач нема правни интерес за вођење поступка за заштиту права на суђење у разумном року, будући да поступак за опозив условне осуде изречене пресудом Основног суда у Суботици К 789/13 од 12.07.2013. године (правноснажна 14.08.2013. године), који је посебан судски поступак, није правноснажно окончан даном подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року 04.08.2014. године, а чињеница да је 11.09.2014. године донета првостепена пресуда Основног суда у Суботици Кр 44/14 којом је опозвана наведена условна осуда не може утицати, а како то погрешно закључује првостепени суд, на постојање правног интереса за вођење поступка за заштиту права на суђење у разумном року предлагача W. ДОО С., који с обзиром на то да има својство странке у предметном поступку за опозив условне осуде самим тим има и правни интерес и активно је легитимисан за покретање и за вођење поступка за заштиту права на суђење у разумном року.

С тим у вези, по оцени овог суда, а како је предлагач активно легитимисан за подношење захтева за заштиту права на суђење у разумном року у судском поступку за опозив условне осуде изречене пресудом Основног суда у Суботици К 789/13, који је захтев поднео пре правноснажног окончања тог поступка, то је првостепени суд требало да цени све околности конкретног судског поступка за опозив условне осуде, а како би донео правилан закључак о разумности дужине трајања тог поступка.

У поновном поступку Виши суд у Суботици ће имати у виду све примедбе из овог решења, поступити по истим и донети закониту и правилну одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 401. став 1. тачка 3) ЗПП, у вези члана 30. став 2. ЗВП и члана 8в Закона о уређењу судова, укинуо побијано решење и одлучио као у изреци.

**Записничар - саветник,
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**